

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 841/2022
14.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петре Такача, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 400/21 од 03.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 316/22 од 18.05.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Петре Такача, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К 400/21 од 03.02.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 316/22 од 18.05.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К 400/21 од 03.02.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. Кривичног законика па је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године, у коју му се урачунава време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеној „Техноманији“ ДОО на име имовинскоправног захтева исплати износ од 369.106,00 динара, у року од 6 (шест) месеци од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док се оштећена са вишком имовинскоправног захтева преко досуђеног износа, упућује на парнични поступак.

Окривљени је обавезан да суду, у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, плати трошкове кривичног поступка, чија ће висина бити одређена посебним решењем.

Одлучујући о жалбама окривљеног и његовог браниоца Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 316/22 од 18.05.2022. године, исте одбио као неосноване и потврдио првостепену пресуду.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Петре Такач благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да му изрекне много блажу кривичну санкцију или да побијане пресуде укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Бранилац наводи да је потврда о одузетим предметима од 25.03.2021. године незаконит доказ, јер су у истој само набројани предмети који су одузети, без навођења где су ти предмети пронађени. Поред овога бранилац истиче да је записник о претресању стана од истог дана, такође незаконит доказ, јер исти није потписан од стране лица које је у наредби суда о претресању наведено као држалац стана, већ окривљеног, који је у својству држаоца стана означен само у записнику о претресању.

Овакве наводе садржане у захтеву за заштиту законитости окривљени и његов бранилац истицали су и у жалби изјављеној против пресуде Основног суда у Новом Саду К 400/21 од 03.02.2022. године, а Апелациони суд у Новом Саду је нашао да су ти наводи неосновани, о чему је у образложењу другостепене пресуде Кж1 316/22 од 18.05.2022. године на страни 3. у првом, другом и трећем пасусу, дао јасне и довољне разлоге за свој став – да је претресање стана и других просторија, у свему извршено у складу са одредбама којима су прописане претпоставке и поступак претресања и да је приликом сачињавања потврде о одузетим предметима поступљено у свему у складу са чланом 147. став 1. и 150. став 1. ЗКП, те да самим тим предметна потврда о одузетим предметима и записник о претресању стана и других просторија по својој садржини и начину прибављања представљају законите доказе. Ове разлоге Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Како саставни део записника о претресању стана и других просторија чини и потврда о привремено одузетим предметима пронађеним приликом извршења наредбе судије за претходни поступак Основног суда у Новом Саду КППР 404/21 од 25.03.2021. године, то околност коју истиче бранилац - да у предметној потврди није наведено где су пронађени предмети који су од окривљеног одузети, није од утицаја на њену законитост, с обзиром да је то наведено у записнику о претресању стана, који је претходно сачињавању потврде.

Указујући на исту повреду закона, бранилац окривљеног наводи да су снимци видео надзора прибављени супротно одредби члана 152. став 3. ЗКП, јер је реч о уређајима за аутоматску обраду података који се могу претресати само на основу наредбе суда, а поред тога истиче, да се датум који је приказан на снимку – 12.02.2021. године, не односи на критични догађај, који се догодио 18.02.2021. године.

Како из списка предмета произилази да је у току поступка на главном претресу извршено извођење доказа репродукцијом флеша са видео записом снимка надзорних камера ДОО „Техноманија“ од 18.02.2021. године за период од 04,30 до 05,30 часова, одузетог од одговорног лица „Техноманије“, по потврди о одузетим предметима ОКП, ПУ Нови Сад од 22.03.2021. године, а на основу наредбе Основног јавног тужиоца у Новом Саду КТР 646-1/21 од 17.03.2021. године донете по захтеву ПУ Нови Сад, то је очигледно да побијане пресуде нису засноване на недозвољеном доказу, како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Ово поготово имајући у виду да супротно наводима захтева, сигурносне камере, не представљају уређаје за аутоматску обраду података, нити опрему на којој се чувају или се могу чувати електронски записи, у смислу члана 152. став 3. ЗКП, за чије је претресање неопходна наредба суда. По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају ради се о предмету из члана 147. ЗКП, који је подобан да служи као доказ неке чињенице која има значај за правне односе и као такав се може извести као доказ у кривичном поступку. То се односи на видео записе снимака са надзорне камере, који је сачињен на лицу места приликом извршења кривичног дела дана 18.02.2021. године, при чему је надзорна камера постављена као вид општих безбедоносних мера које се предузимају на јавним местима, од стране држаоца тих просторија, односно у објектима као што су продавнице техничке робе, у којима се снимање редовно обавља из безбедоносних разлога.

Разлика у погледу датума који је означен на снимку и датума када је извршена радња кривичног дела описана под тачком 2. изреке правноснажне пресуде, на коју указује бранилац не чини овај доказ незаконитим и детаљно је разјашњена у спроведеном поступку, у коме је на несумњив начин утврђено да је спорни снимак, снимак који је настао у време критичног догађаја.

Самим тим, Врховни касациони суд налази да предметни снимак са видео записом, који је изузет са лица места, представља законит доказ и по начину прибављања и по својој садржини и да се на истоме може заснивати пресуда, те се стога неоснованим

оцењују наводи захтева браниоца окривљеног којима се указује да је извођењем овог доказа и заснивањем правноснажне пресуде на истом, суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, оспоравајући разлоге правноснажне пресуде и у вези са тим истиче повреду члана 15. став 4. и 16. ЗКП, док оспоравањем обављених вештачења, а самим тим и утврђеног чињеничног стања, указује на повреду члана 440. ЗКП. Поред овога бранилац указује и на повреду члана 402. ЗКП, која се у конкретном случају односи на испитивање стручног саветника.

Врховни касациони суд се није упуштао у оцену истакнутих повреда и навода браниоца окривљеног, из разлога што исте, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају разлоге због којих је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона.

Како је налаз и мишљење судског вештака Дејана Белића, суд оценио као стручно, савесно и непристрасно, то се овај суд није упуштао ни у разматрање навода браниоца којима се оспорава наведено вештачење и полемише са печатом који је коришћен у поступку и са областима за које наведени вештак може да обавља вештачења, налазећи да изнети наводи браниоца представљају оспоравање оцене тог доказа од стране суда, што није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда поводом захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, јер питање кредибилитета судског вештака представља питање оцене доказа као део утврђивања чињеничног стања, што не представља разлог дозвољен окривљеном и браниоцу за подношење захтева заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић